

ΕΡΜΗΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Διευθυντής ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Φ. ΚΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ Διά τὴν Ἑλλάδα ἑτησίως δραχμᾶς 6—Διά τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα χρυσᾶ 7
Ἔτος Δ'. Γραφεῖον: Ὀδὸς Πανδρόσου 4 ἀ' πλησίον Μητροπόλεως Ἄριθ. 9 (19)
15 Φεβρουαρίου—1 Μαρτίου 1903

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Guy de Maupassant « Πρωτοχρονιά » μετὰφρασις Ὀρ. Θάλῃ.—Ἀγάπα με' (ποίημα) ὑπὸ Γεωργίου Βοντζαλίδου.—Τί ἔπαθεν Ὀδυσσεύς; ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Κ. Περδικίδου.—Ἡ ριλή μου (ποίημα) ὑπὸ Πλάτωνος Σουλιάτου.—Ἀλεξάνδρου Ρ. Ραγκαβῆ. « Αἱ δύο Ἀδελφαί » (συνέχεια).—Τὰ Κορίτσια (ποιημάτων) ὑπὸ Χο. Βασιλακάκη.—Γυνῶμαι—Σκέψεις τοῦ Δουκὸς Δε'λα Ροσφουκώ.—Ἡ Ὀρφανὴ (ποιημάτων) ὑπὸ Ἀνδρέου Πιπαδοπούλου.—Νέαι ἐκδόσεις.—Κοινωνικά κτλ.

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ - ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΒΙΔΟΡΗ

Ἐν Σμύρνῃ.—Ὀδὸς Ρόδων.—Ἐν Σμύρνῃ

ΤΜΗΜΑ ΛΙΘΟΓΡΑΦΙΑΣ.—Καλλιτεχνικὴ λιθογραφικὴ ἐργασία καὶ χρωμολιθογραφία, ἐκτύπωσις λογαριασμῶν συναλλαγμάτων, τιμολογίων, φακέλλων κτλ.
ΤΜΗΜΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.—Διὰ τελευταίων ἀτμοκινήτων πιεστηρίων καὶ καλλιτεχνικῶν στοιχείων πεπρωκισμένων, ἐκτελεῖ ἐργασίαν καλλιτεχνικὴν, κομψὴν, τελείαν.
ΤΜΗΜΑ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ.—Ἄπαντα τὰ εἶδη τοῦ χάρτου, Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ. Χάρτης ἐπιστολῶν, χάρτης τυπογραφικὸς, φακέλλοι καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χαρτοπωλείου.

ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΟΝ

Τὸ τελειότερον ἐν Ἀνατολῇ, εἰς ποσότητας μεγάλας καὶ κτὸς συναγωνιστοῦ.

Εἶναι τὸ πρῶτον ἐργοστάσιον τῆς Ἀνατολῆς.

Ὅλοι εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Βιδορῆ.

Le plus parfait en Orient, en grandes quantités.

C'est le premier Fabrique en Orient.

Tout le monde aux Frères Vidori.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ

ΑΧΙΛ. Κ. ΟΡΦΑΝΙΔΟΥ

Σμύρνῃ.—Ὀδὸς Σεκερτζίδικα Ἄρ. 15

Κατασκευάζονται λουκούμιχα ἀρίστης ποιότητος, Ρετσέλια καὶ Κομφέτχ διάφορα ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς Ζαχαροπλαστικῆς.

Γ. ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Διάφοροι ἀντιπροσωπεῖσι.

ΕΝ ΣΜΥΡΝῃ

ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ, ΛΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΣΟΧΩΝ

Α. ΜΙΧ. ΚΑΚΑΡΗ καὶ ΣΙΑ

Ἐν Σμύρνῃ

Ἄπαντα τὰ ὑλικά διὰ ράπτρας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΥΕΛΩΝ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΛΥΤΑ

Σμύρνῃ.—Ὀδὸς Καινούργιος μαχαλάς ἀριθ. 31

Παραπλευρῶς πρὸς τὴν Φαρμακείου Ἀληνοῦ.

Ἵποκαταστήμαξ ἐν Περαιᾷ (Κορδέλιο) Ὀδὸς Ἀγορᾶς

ANTOINE PLYTAS

Smyrne, Rue Kounourio Mahala, No 31.

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ ἢ «Γαλλικὴ Δημοκρατία»

Ἐν Σμύρνῃ (Ὀδὸς Παράλληλος)

Τὸ πεφημισμένον ἐστιατόριον τοῦ κ. Γ. Στρατηγοῦ παρασκευάζει τὰ ἐκλεκτότερα φαγητὰ, προμηθευόμενον πάντοτε τὰ ὑγιέστερα κρέατα καὶ τὰ ἀγνότερα ὑλικά. Καθαριότης ἐκτακτῆς, περιποίησης καὶ προθυμίας. Γεύματα ἐπι παραγγελίας. Διευθυντὴς καὶ Ἰδιοκτῆτης Γ. Στρατηγός.

**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΕΥΡΗΠΔΟΥ ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΥ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Ὁδὸς Εὐρωπαϊκῆ).**

Κολλάρια, μανικέτια, γραβάτες, μπαστούνια καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ εἶδη τοῦ ἀνδρικοῦ καλλωπισμοῦ εἰς τιμὰς μετρίαις καὶ ποιότητος Ἀρίστης.

**ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΟΠΛΕΙΟΝ
ΘΕΟΔ. ΦΟΝΔΡΙΕΡ. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**

Κατάστημα πωλήσεως ὁδὸς Εὐρωπαϊκῆ διόδος Μπόσκοβικ, Ἐργοστάσιον πλησίον Μεγάλων ταβερνῶν.

Πωλοῦνται καὶ κατασκευάζονται ἐπιπλα ἀπαρμιλλοῦ τέχνης ἐκ ξυλείας ξηρῆς, μαόνια Κρουδὶζ καὶ λοιπὰ πολυτελῆ ξύλα. Ἐπιπλα πολυτελείας, Κομά, Δουλάπαι, Καπελλίεραι Μπουφέδες γραφεῖα καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν ἐπιπλῶν εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους. Δεδοκιμασμένης στερεότητος καὶ Καλαισθησίας.

**ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Ο ΗΛΙΟΣ**

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Ἐναντι τῆς νέας θύρας τοῦ Ἀγ. Γεωργίου).
Γ. Ν. ΔΑΙΝΑ.

Ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν εὐθυμίαν ἐφ' ὧν τῶν πρὸς στολισμὸν ἀνδρῶν γυναικῶν καὶ παιδῶν, θὰ εὕρητε εἰς τὸ Μεγά Κατάστημα Ο ΗΛΙΟΣ ἔτοιμον πάντοτε νὰ παρουσιάσῃ εἰς τοὺς ἐπισκεπτομένους; αὐτὸ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς μανιφατούρης κιγκαλαρίας καὶ ψιλικῶν εἰς τιμὰς ὄχι μὲ εἰκονικὰς ἐκπτώσεις ἀλλὰ μὲ

ΑΛΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ ΠΑΝΤΟΤΕ

Διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν τιμῶν καὶ ποικιλίαν τῶν εἰδῶν.

Ἐν αὐτῷ θὰ εὕρητε ἅπαντα τὰ εἶδη, ἦτοι: ΜΕΤΑΞΩΤΑ παντὸς εἶδους διαχειμερινὰς ἐνδυμασίας—ΜΑΛΛΙΝΑ διάφορα δι' ἐνδυμασίας Γυναικῶν καὶ κορασίων—ΚΑΣΜΗΡΙΑ Γαλλικὰ καὶ Ἀγγλικὰ δι' ἐνδυμασίας ἀνδρῶν καὶ παιδῶν—ΛΙΝΑ δι' ὑποκάμισα καὶ πᾶσαν χρῆσιν—ΟΛΑ ΤΑ Εἶδη δι' ἐπιπλῶν καὶ διακόσμησιν οἰκῶν. Ἄπαντα τὰ εἶδη τῶν ΛΕΥΚΟΡΡΟΥΧΩΝ-ΚΑΒΟΤ-ΔΙΜΗΤΑ-ΧΑΣΕ-ΔΕΣ-ΤΟΥΛΙΑ Κ.Τ.Λ. Κ.Τ.Λ.

Τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τοῦ Καταστήματος εἶναι ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

**ΠΛΟΥΤΙΣΜΟΣ ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΣ
ΕΥΘΗΝΙΑ ΑΚΑΤΑΓΩΝΙΣΤΟΣ
ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑ ΑΝΕΠΙΛΗΠΤΟΣ**

Καὶ κάτι πρωτοφανὲς δι' ὅλον τὸν ΚΟΣΜΟΝ.

Ὅστις ἐκ τῶν ἀγοραστῶν ἤθελε θεωρήσῃ ἑαυτὸν ἀκατηθέντα εἰς τὰς ἀγοράς του δύναται νὰ ἐπιστρέφῃ τὸ ἀγορασθέν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Φ. ΣΑΡΙΚΑΣ

Βαρβαρῆσικο Χάνι Ἀριθ. 43.

Ἀγοραπωλησίαι Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν παντὸς Κράτους τοῖς μετρητοῖς

Γραμμάτια ἐντοπιῶν Λαχείων
Προμίσσαι Ρωμυλίας καὶ Αἰγύπτου

Προεξόφλησις κληρωθεισῶν Λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν Ἐξαργύρωσις τοκομεριδίων, ἐξέλεγχξις Ἀριθμῶν διαφορῶν λαχειοφόρων Ὁμολογιῶν.—Ἀτφιλίξει λαχειοφόρους Ὁμολογίας διὰ τὰς εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεις.—Ἀναλαμβάνει τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν διαφορῶν Χρηματοκιβωτίων.—Ἐπιδιόρθωσις ἐγγυημένη πτερῶν (Plumes d'antruche) Γυναικείων πύλων.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ—Μικαρόνια καὶ διάφορα Ζυμαρικά Ἰταλικὰ. Ἐλαϊα Κερκύρας πρωτίστης ποιότητος, Σέν-Σέν ἀρωματικῶν τοῦ στόματος εἰς χονδρικήν πώλησιν.

**ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ, ΚΗΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΟΜΦΕΤΟΠΟΙΕΙΟΝ**

Π. ΚΩΣΤΟΠΟΥΔΟΥ καὶ Σία Ἐν Σμύρνη.
Ὁδὸς Γερανιὸ 39.

Κατασκευάζει κομφέτα τελειότατα, γλυκύσματα ἀγνότατα, καθὼς καὶ γλυκὰ τοῦ ποτηριοῦ. Ἄγνός κηρός.

**ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΛΕΩΝΙΔΑ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**

Εἶναι τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐν Σμύρνη ξενοδοχείων· δωμάτια εὐάερα καὶ εὐήλια, καθαριότης ἐκτακτος.

Ἐστιάτοριον θαυμάσιον, ὑλικά πρώτης ποιότητος. Τιμαὶ λογικαί.

**ΜΙΧΑΗΛ Σ. ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**

Διπλωματοῦχος τῆς ἐκθέσεως τοῦ 1900 τῶν Παρισίων.
Διόδος Γιουτούφ ἀριθ. 23 (Προφῆν Κράμερ).

Πλουσία συλλογὴ κασμηρίων, τσοχῶν, ὑλικά ἐκτακτα.
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ

ΜΕΓΑ ΒΑΣ. ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΧΡ. ΚΑΡΛΑΤΗΡΑ (ὁδὸς Εὐρωπαϊκῆ Διόδος Τενεκίδη)
Παράγει φοντάν ἐκλεκτά, πετι-φούρ, κίνα, πάστας, κομφετί, σοκολάτες Potin Cadbouris Amsterdam marons glacés, froits glacés.

Ἄπαντα τὰ Liqueur, ὑλικά ἀγνά, ἄκρα περιποίησης, καθαριότης ἀψογος.

Ἀναλαμβάνει ἐπὶ παραγγελίᾳ, γάμους, ἀρραβῶνας, βαπτίσεις μὲ πολυτελῆ σερβίτσια.

**ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η «ΣΜΥΡΝΗ»
ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ**

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΘΗΚΗ ΚΑΣΜΗΡΙΩΝ
ΕΤΟΙΜΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

Καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ δι'
ΑΝΔΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ

Ὁδὸς Εὐρωπαϊκῆ ἀρ. 13. Ὁδὸς Γερανιὸ ἀρ. 14 καὶ 16.
Ἐν τῷ καταστήματι εὐρίσκεται πλουσία συλλογὴ κασμηρίων δι' ἐμπορορραπτικὰ καὶ ἅπαντα τὰ ὑλικά τῆς ραπτικής.

ΑΧΙΑ. ΚΤΕΝΑΣ καὶ ΤΖΙΡΑΣ

Ἐν Σμύρνη. Διόδος Πεστεματζόγλου ἀριθ. 24
ἐμπορικῶν καὶ παραγγελιοδοχικῶν γραφεῖων.

Ἀντιπροσωπεῖαι διαφορῶν ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἰκῶν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἐλληνικῶν.

Ἀντιπροσωπεύει τὸ παγκοσμίου φήμης ΚΟΝΙΑΚ τοῦ κ. Πουρῆ.

Ἀναλαμβάνει τὴν διάδοσιν ἐμπορευμάτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

Ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῶν ἰκανοτέρων πρακτῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ.

**ΟΡΕΣΤΗΣ ΘΑΛΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ**

Γραφεῖον διόδος Σινᾶ ἀριθ. 10.
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις «ΘΑΛΗΝ» Σμύρνην.

**ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΓΑΒΡΙΗΛ Π. ΚΑΛΔΗ
ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Μαδάμας Χάνι).**

Τέχνη ἀπαρμιλλοῦ, καθαριότης ἐκτακτος, ἀπολύμανσις εργαλείων, ἀναγνωστήριον.

Περιοδικὰ Ἑλληνικὰ καὶ Γαλλικὰ.

**ΜΕΓΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ
H I C H L I F E**

Ἐν Σμύρνη (Ἀγγλικὴ Σκάλα) διόδος Ὁμήρου.

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΕΤΟΣ Δ'. ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΡΙΘ. 9 (19)

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. Φ. ΚΑΔΔΟΣ
Ἐσωτερικοῦ Δρ. 6—Ἐξωτερικοῦ 7 Φρ. χρ. 15 Φεβρουαρίου ἕως 1 Μαρ. 1903

GYG DE MAUPASSANT

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ὁ Ἰάκωβος δὲ Ρανδάλ, ἀφοῦ ἐγευματίσῃ μόνος εἰς τὸ δωμάτιόν του, ἔδωκεν ἄδειαν ἐξόδου εἰς τὸν θαλαμηπόλον του καὶ ἐκάθησεν πρὸ τοῦ γραφείου του διὰ νὰ γράψῃ ἐπιστολάς. Ὁμοιομόρφως ἐτελείωνεν οὕτως ἕκαστον ἔτος, μόνος, γράφων καὶ ἐπεξεργαζόμενος.

Κατεγίνετο τρόπον τινὰ εἰς ἐπιθεώρησιν τοῦ παρελθόντος ἐπὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐπὶ πραγμάτων, ἐπὶ γεγονότων λησμονηθέντων, νεκρῶν καὶ ἐφόσον ἀνεπαρίστατο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, φυσιογνωμίαι φίλων, τοῖς ἀπέτεινε δύο λέξεις, μίαν θερμὴν προσφώνησιν τῆς 1ης τοῦ ἔτους.

Ἐκάθησεν, ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας φωτογραφίαν γυναικός, προσήλωσε τὰ βλέμματά του ἐπὶ τινὰ λεπτά, καὶ τὴν ἠσπάσθη. Κατόπιν, ἀφοῦ τὴν ἐτοποθέτησε πρὸ τοῦ πρὸ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, ἤρχισε:

«Φιλτάτη μου Εἰρήνη, θὰ ἔλαβες πρὸ τινος τὸ μικρὸν ἐνθύμιον τὸ ὁποῖον ἀπηύθυνα πρὸς τὴν γυναῖκα ἐκλείσθη σήμερον τὴν ἑσπέραν διὰ νὰ σοῦ εἶπω...

Ἡ γραφίς δὲν ἐπροχώρει. Ὁ Ἰάκωβος ἀνηγέρθη καὶ ἤρξατο βηματίζων.

Πρὸ δέκα μηνῶν εἶχεν ἐρωμένην· ὄχι, ποσὺς ἐρωμένην ὅπως οἱ ἄλλοι, γυναῖκα μὲ ἐπεισόδια, τοῦ κόσμου τοῦ θεάτρου ἢ τῶν τριόδων, ἀλλὰ γυναῖκα τὴν ὁποῖαν ἠγάπησε καὶ κατέκτησε...

Δὲν ἦτο πλέον νέος, καίτοι ἠδύνατο νὰ λογισθῇ ἀκόμη ὡς νέος ἄνθρωπος, καὶ ἐθεώρει τὴν ζωὴν σοβαρῶς, μὲ πνεῦμα θετικὸν καὶ πρακτικὸν συνάμα.

ἤρχισε νὰ κάμῃ τὸν ἰσολογισμὸν τοῦ αἰσθημάτος του. καθ' ὃν τρόπον ἐστάθμιζεν ἕκαστον ἔτος τὴν πλάστιγγα ἐξαλειφθείσης φιλίας ἢ ἐπιγενομένης, καὶ ἐν γένει παντὸς προσώπου ἢ γεγονότος συνδεομένου ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ὑπαρξίν του.

Μετὰ τὴν πάροδον τῶν πρώτων ἐξάψεων τοῦ ἐρωτός του εἶχεν ἀπευθύνει ἤδη εἰς ἑαυτὸν ἐρώτημα μετ' ἀκριβολογίας ἐμποροῦ καταχνηνομένου εἰς ἀριθμησιν—ὅποιαί τινες ἦσαν αἱ διαθέσεις τῆς καρδίας του δι' ἐκείνην, καὶ προσεπάθησε νὰ μαντεύσῃ ὅποιαί τινες ἤθελον εἶσθαι εἰς τὸ μέλλον.

Ἄνευρε μεγάλην καὶ βαθεῖαν ἀφοσίωσιν, συνισταμένην εἰς συμπάθειαν, εὐγνωμοσύνην καὶ ἄλλα ἀνάλογα αἰσθημάτων εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλου τὴν γένεσιν τῶν αἰ μακροχρόνιοι καὶ ἰσχυροὶ ἐνώσεως.

Ἰσχυρὸν κτύπημα τοῦ κώδωνος τὸν ἔκχευε ν' ἀναπηδήσῃ ἐπὶ τῆς καθέδρας τοῦ Ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν. Ὄρειλε νὰ ἀνοίξῃ; Ἐσέφθη ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθερὰν τὴν εἴσοδον, τὴν νύκτα ταύτην τῆς πρώτης τοῦ ἔτους, ὅτι ὀφείλει νὰ ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ εἰς τὸν διερχόμενον ἀγνωστον ὅστις κρούει αὐτήν, οἷοςδήποτε καὶ ἂν εἴη οὗτος.

Ἐλαβεν ἀνὰ χεῖρας κηρίον, διήλθε τὸν ἀντιθάλμικον, ἀπέσυρε τοὺς σύρταξ, ἔστρεψε τὸ κλειδίον, ἔσυρε τὴν θύραν πρὸς ἑαυτὸν καὶ διέκρινε ὀρθίαν πρὸ αὐτοῦ τὴν ἐρωμένην του, ὠχρὰν, κάτωχρον ὡς νεκράν, στηριζομένην δι' ἀμφοτέρων τῶν χερῶν ἐπὶ τοῦ τοίχου.

- Ἐψέλλιτε,
— Τί ἔχεις;
Τῷ ἀπήντησεν.
— Εἶσαι μόνος;
— Μάλιστα.
— Ἄνευ ὑπηρετῶν;
— Ναί.
— Δὲν ἠτοιμάζεσο νὰ ἐξέλθῃς;
— Ὄχι.

Εἰσηλθεν. Ἐπροχώρησε μὲ βῆμα γυναικός ἐλούσης ἤδη γνωριμίαν τῆς οἰκίας. Μόλις εὐρέθη εἰς τὴν αἴθουσαν κατέπεσεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου, καὶ καλύπτουσα τὸ πρόσωπον διὰ τῶν χερῶν, ἀνελύθη εἰς δάκρυα.

Ἐγρονυπέτησε πρὸ αὐτῆς πειρώμενος νὰ ἀπομακρύνῃ τὰς χεῖράς της, νὰ τὴν ἴδῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐπνευλάμβάνω:

- Εἰρήνη, Εἰρήνη, τί ἔχεις; Σὲ παρακαλῶ εἰπέ μου τί σοῦ συμβαίνει;
Τότε μέσφ τῶν λυγμῶν τῆς ἐψιθύρισε.
— Δὲν ὑποφέρω πλέον νὰ δάγω τοιοῦτον βίον!
Δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήτῃ.
— Νὰ διάγῃς τοιοῦτον βίον;... Τί τρέχει, τί ἐννοεῖς;
— Μάλιστα. Δὲν δύναμαι πλέον νὰ ζήσω οὕτω... εἰς τὴν οἰκίαν μου... Δὲν γνωρίζεις... οὐδέποτε σοῦ τὸ εἶπον... εἶπε τρομερὸν... δὲν ἀντέχω πλέον... Ὑποφέρω πολὺ... Πρὸ ὀλίγου μὲ ἐκτύπησεν...

— Ποιος... ο σύζυγός σου ;

— Ναί... ο σύζυγός μου !

— Ά !

Ἐξεπλήσσετο. Οὐδέποτε ὑπωπευθῆ ὡς βάνχισον τὸν σύζυγόν της. Ἐνα ἄνθρωπον τοῦ κόσμου, τῆς καλητέρας κοινωνίας, τῶν λεσχῶν, τῶν ἵπποδρομειῶν, τῶν παρασκηνίων, τοῦ ξίφους. Ἐκτιμώμενον πνιχτοῦ δια τὴν λεπτότητα τῶν τρόπων του, μὲ πνεῖμα μέτριον, μὲ παντελῆ ἔλλειψιν εὐφυΐας καὶ ἀναπτύξεως, ἀπαιρητῶν προσόντων διὰ τὴν σκέπτεται τις ὅπως ὅλοι οἱ κλιῶς ἀνατετραμμένοι ἄνθρωποι· τέλος μὲ ἀπειρον σεβασμὸν δι' ὅλους τὰς κοινωνικάς προλήψεις τῆς καλῆς λερομένης τάξεως.

Ἐφαίνετο ἐνασχολούμενος περὶ τῆς κυρίας του ὅσον ὀφείλουσαν κατὰ συνθήκην νὰ πράττουν τοῦτο ἄνθρωποι πλούσιοι καὶ εὐγενεῖς.

Ἐφρόντιζε ἀρκούντως διὰ τὴν υγείαν της, διὰ τοὺς στολισμούς της, διὰ τὰς ἐπιθυμίας της καὶ τῆ ἄφινε πλήρη ἐλευθερίαν, ἐλευθερίαν ἀπόλυτον.

Ὁ Ρανδάλ, καταστάς φίλος τῆς Εἰρήνης, εἶχεν δικαίωμα εἰς ἐγκάρδιον θλιψὶν τῆς χειρός, τὴν ὁποῖαν ὀφείλει πᾶς σύζυγος γνωρίζων νὰ ζήσει, εἰς τοὺς οἰκίους τῆς συζύγου του.

Μετέπειτα, ὅταν ὁ Ἰάκωβος, ἀφοῦ ὑπῆρξεν ἐπὶ τινα χρόνον φίλος, κατέστη ἐρωμένος, αἱ πρὸς τὸν σύζυγον σχέσεις του ἐγένοντο ὡς εἰκόμ μετ' ἄλλοι στεναί.

Οὐδέποτε εἶδεν ἢ ὑπόπτευσεν καταιγίδας εἰς τὸν οἶκόν των καὶ ἀπέμεινε ἐκστατικός πρὸ τῆς ἀνεπίστου ταύτης ἀποκαλύψεως.

Ἡρώτησε.

— Πῶς συνέβη τοῦτο, εἰπέ μου ;

Καὶ ἐκείνη τοῦ διηγήθη μακρὰν ἱστορίαν, ὁλόκληρον τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς της, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου της. Τὴν πρώτην διχόνοιαν προεβλήθη ἀπὸ ἓνα τίποτε, ἀξανανομήνη, ἐπιτειομένη καθ' ἑκάστην μὲ ὅλην τὴν ἐντασιν ἢ ὁποῖα χωρίζει δύο χαρακτῆρας ἀντιθέτους.

Πῶς ἠκολούθησαν κατόπιν ἔριδες, πᾶς ὁποῖα διεδέχθη χωρισμὸς τέλειος, χωρισμὸς οὐχὶ κατ' τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ πραγματικός.

Πῶς ὁ σύζυγός της κατήντησε δύστροπος, ἀπότομος, ἄγριος. Τώρα ἦτο ζηλότυπος, ζηλότυπος τοῦ Ἰακώβου, καὶ σήμερον, κατόπιν ζωηρᾶς σκηνης μεταξύ των, κατήντησε νὰ τὴν κτυπήσῃ.

Καὶ μετὰ σταθερότητος προσέθηκε : « Δὲν θὰ ἐπανεέλθω πλέον παρ' αὐτῶ. Κάμε με ὅ, τι θέλεις.

Ὁ Ἰάκωβος ἐκάθησεν ἀπέναντί της, τὰ γόνατά των ἤγγιζον. Ἐλαβε τὰς χεῖράς της μεταξύ τῶν ἰδικῶν του,

— Ἀγαπητή μου φίλη, κινδύ εἶς νὰ διαπράξῃς μεγάλην, ἀνεπανόρθωτον ἀνοησίαν. Ἐὰν θέλῃς νὰ ἐγκαταλείψῃς τὸν σύζυγόν σου, λάβε τὰ μέτρα σου ὥστε νὰ φανῇ ὅτι ἔχει ἐκεῖνος ἄδικον, εἰς τρόπον ὥστε ἡ θέσις σου ὡς ἀμέμπτου γυναικὸς καὶ γυναικὸς τοῦ κόσμου νὰ μείνῃ ἀπρόσβλητος.

Ἡρώτησε, ρίπτουσα αὐτῶ βλέμμα πλήρες ἀνηυχίας.

— Λοιπὸν, τί μὲ συμβουλεύεις ;...

— Νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ νὰ ὑπομείνης μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλεις κατορθώσῃς νὰ ἐπιτύχῃς χωρισμὸν, ἢ διαζύγιον μετ' ὅλων τῶν τιμῶν ὑπὲρ σου !

— Δὲν σοῦ φαίνεται κάπως ἀνανδρὸν ἐκεῖνον τὸ ὁποῖον μὲ συμβουλεύεις νὰ πράξω ;

— Οὐχί. Ἐκ τούναντίου εἶνε φρόνιμον καὶ μὲ σκέψιν. Κατέχεις ὑψηλὴν θέσιν, ὄνομα τὸ ὁποῖον ὀφείλεις νὰ κρατήσῃς ὑψηλά, φίλους νὰ διατηρήσῃς καὶ συγγενεῖς τῶν ὁποίων δεῖν νὰ φεισθῇς. Δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ λησμονήσῃς τοῦτο καὶ νὰ ἐπιφέρῃς ἀνεπανόρθωτους καταστροφὰς χάρις εἰς μίαν τρέλλαν.

Ἡγέρθη—καὶ ἀποτόμως : « Λοιπὸν καλά, δὲν ἀντέχω πλέον, ὅλα ἐτελείωσεν, ὅλα, ὅλα... »

Κατόπιν, θέτουσα ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ ἐραστοῦτης καὶ προσηλίσσα τούς ὀφθαλμούς της εἰς τοὺς ἰδικούς του.

— Μὲ ἀγαπᾷς ;

— Ναί.

— Ἀληθῶς ;

— Ναί !

— Λοιπὸν κρατήσέ με.

Ἀνεφώνησεν.

— Νὰ σὲ κρατήσω ; Ἐδῶ ; εἰς τὸν οἶκόν μου ; Ἄλλὰ εἶσαι τρέλλη ;

Εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ σὲ καταστρέφω διὰ παντός, νὰ σὲ καταστρέφω ἄνευ ἐλπίδος θεραπείας. Εἶσαι τρέλλη !

Ἐπανελάθεν βραδέως, μετὰ σοβαρότητος, μὲ τόνον γυναικὸς ἢ ὁποῖα ἀναμετρεῖ τὴν βρυτύτητα τῶν λόγων της.

— Ἀκουσε Ἰάκωβε ! Μοῦ ἀπηγόρευσε νὰ σὲ ἐπανίδω, καὶ δὲν θὰ παύω τὴν κωμῶδιαν νὰ ἔρχομαι νὰ σὲ συναντῶ κρυφίως. Πρέπει νὰ μὲ κρατήσῃς ἢ νὰ μὲ χάσῃς διὰ παντός.

— Φιλτάτη μου Εἰρήνη, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιτυχῶν ἄνευ τὸ διαζύγιόν σου καὶ σὲ νυμφεύομαι.

— Ναί, θὰ μὲ νυμφεύσῃς, ἐντὸς δύο ἐτῶν... τὸ ταχύτερον. Ἐχεις βλέπω τρυφερότητα ὡπλισμένην δι' ὑπομονῆς.

— Ἴδωμεν, σκερῆτη καλῶς. Ἐὰν διαμείνης παρ' ἐμοί, θὰ σὲ ἀναλάβω αὐριον, διότι εἶνε σύζυγός σου, διότι ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον καὶ τὸν νόμον.

— Δὲν σοῦ ἐζήτησα νὰ μὲ κρατήσῃς ἐδῶ Ἰάκωβε, ἀλλὰ νὰ μὲ ἀπαγάγῃς ἀδιάφορον ποῦ. Ἐνόμιζα ὅτι μὲ ἀγαπᾷς ἀρκούντως, πρὸς τοῦτο. Ἡπάτηθην. Χαῖρε !

Ἐστράφη καὶ διχτυθῆ πρὸς τὴν θύραν, τοσοῦτον ταχέως, ὥστε μόλις τὴν συνεκράτησεν ἐξερχομένην τῆς αἰθούτης.

— Ἀκουσε, Εἰρήνη.

Ἀπεπάτο τῶν χειρῶν του, ἤμυνητο, μὴ θέλουσα νὰ ἀκούσῃ πλέον τίποτε, μὲ τοὺς ὀφθαλμούς πλήρεις δακρύων καὶ ψελλίζουσα :

ἢ Ἀφῆσέ με... Ἀφῆσέ με... Ἀφῆσέ με...

Τὴν ἠνάγκασε νὰ καθῆσθαι διὰ τῆς βίας καὶ ἐγονάτισεν ἐκ νέου πρὸ αὐτῆς· κατόπιν προτεπάθησε συσσωρευθῶν ἐπιχειρήματα καὶ συμβουλὰς νὰ τὴν πείσῃ ὁποῖον κίνδυνον διέτρεχεν, ὅσον παράφρον ἦτο τὸ σχέδιόν της. Δὲν ἐλητημόνησεν οὐδὲν ἐξ ὧν ὄφειλε νὰ εἴπῃ ἵνα τὴν πείσῃ, ἐπιζητῶν νὰ ἐξεύρῃ λόγους πειθοῦς.

Βλέπων ὅτι παρέμεινε σιωπηλὴ καὶ ψυχρά, τὴν παρεκάλεσε, τὴν ἰκέτευσεν νὰ τὸν εἰσακούσῃ, νὰ τὸν πιστεύσῃ, νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν συμβουλήν του.

Ὅταν ἔπαυσε πλέον ὀμιλῶν, ἀπήντησε μόνον :

— Εἶσαι διατεθειμένος ἐπὶ τέλους νὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ φυγῶ.

Ἀφῆσέ με νὰ ἐγερθῶ...

— Ἴδωμεν, Εἰρήνη μου...

— Ὅθ μὲ ἀφήσῃς ;

— Εἰρήνη, ἢ ἀπόφαί σου εἶναι ἀμετακλήτος ;

— Ὅθ μὲ ἀφήσῃς ;

— Εἰπέ μου μόνον ἂν ἢ ἀπόφαίς σου, ἂν ἢ τρέλλη σου ἀπόφαίς διὰ τὴν ὁποῖαν θὰ κλαύσῃς πικρῶς, εἰπέ μου εἶνε ἀμετακλήτος ;

— Ναί, ... ἀφῆσέ με τώρα !

— Λοιπὸν μείνε. Γνωρίζεις καλῶς ὅτι ἐδῶ εὐρίσκεισαι εἰς τὸν οἶκόν σου· θὰ φύγωμεν αὐριον τὴν πρωΐαν.

Ἀνηγέρθη βιαίως καὶ ἀποτόμως.

— Ὅχι ! Δὲν θέλω ! Εἶνε πολὺ ἀργά πλέον. Δὲν δεχομαι τοιαύτας ἀφοσιώσεις.

— Μείνε. Ἐπραξέ ὅ, τι ὀφείλου νὰ πράξω, εἶπον ὅ, τι

ὄφειλα νὰ εἶπω. Δὲν εἶμαι πλέον ὑπεύθυνος ἀπέναντί σου. Ἡ συνείδησίς μου εἶνε ἤτυχος. Ἐκδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν σου, καὶ θὰ ὑπακούσω.

Τότε ἐπανεκινήθη προσέλασε τὸ βλέμμα της εἰς αὐτὴν ἐπὶ μακρὸν, καὶ μὲ φωνὴν ἤρεμν τὸν ἠρώτησε.

— Λοιπὸν ἐξήγητόν μοι !

— Τί πράγμα ! Τί θέλεις νὰ σοῦ ἐξηγήσω ;

— Ὅλα. Ὅ, τι ἐσκέφθης διὰ νὰ μεταβάλλῃς ἀπόφασιν. Τότε θὰ ἴδω τί μοῦ ἀπομένει νὰ πράξω.

— Ἀλλὰ δὲν ἐσκέφθην ἀπολύτως τίποτε. Ὁφείλου νὰ σὲ προειδοποιήσω ὅτι ἐμελλες νὰ διαπράξῃς μίαν τρέλλαν. Ἐπιμένεις. Ἐπιθίμω νὰ λάβω μέρος εἰς αὐτὴν τὴν τρέλλαν, τὸ ἀπαιτῶ.

— Δὲν μοῦ φαίνεται φυσικὸν νὰ ἀλλάξῃς γνώμην τόσον ταχέως.

— Ἀκουσε φιλτάτη μου. Δὲν πρόκειται οὔτε περὶ θυσίας, οὔτε περὶ ἀφοσιώσεως...

Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἠνύνησεν ὅτι σὲ ἀγαπῶ, εἶπα καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πᾶς ἐραστής ὀφείλει νὰ σκέπτεται εἰς τοιαύτην περίστασιν.

Ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ μίαν γυναῖκα, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται νὰ τὴν κατακτήσῃ, ὅστις κατορθώνει νὰ τὴν ἀπολύσῃ, ἀναλαμβάνει ἀπέναντι ἑαυτοῦ καὶ ἀπέναντι τῆς ἱερᾶν ὑποχρέωσιν. Πρόκειται, ἐνοεῖται, περὶ γυναικὸς ὡς σὺ καὶ οὐχὶ περὶ εὐαλότων γυναικῶν, μὲ τὴν καρδίαν προσιτὴν εἰς τὸν τυχόντα.

Ὁ γάμος ὅστις κέκτηται ὑπέροχον κοινωνιολογικὴν ἀξίαν δὲν ἔχει κατ' ἐμὲ εἰμὴ ἐλάχιστον ἠθικὸν κῆρος, λαμβάνομένων ὑπ' ὄψει τῶν περιστάσεων ὑπ' ἃς λαμβάνει χώραν συνήθως. Ὅταν ὅθεν μίαν γυνὴ συνδεθεμένη διὰ τοῦ νομίμου τούτου δεσμοῦ, ἢτις ἐν τούτοις δὲν ἀγαπᾷ τὸν σύζυγον της, ἢτις ἀδυνατεῖ νὰ τὸν ἀγαπήσῃ καὶ ἡ καρδία εἶνε ἐλευθέρη, συναντήσῃ ἄνδρα ὅστις τῆ ἀρσεκεῖ καὶ παραδίεται εἰς αὐτόν, ὅταν ἄνδρ ἐλευθέρως δεσμῶν κατκτεῖ ὑπὸ τοιοῦτους ὅρους μίαν γυναῖκα, ἐπιναλαμβάνω ὅτι ὑποχρεοῦνται ἀμοιβαίως ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον δυνάμει τῆς ἀμοιβαίας καὶ ἐλευθέρως βουλήσεώς των, πολλῶ μετ' ἄλλοι ἢ διὰ τοῦ τυπικοῦ ἀναί, ψιθυριζομένου ἐνώπιον τοῦ δημάρχου.

Φρονῶ, ὅτι ἐὰν ἀμφοτέροι εἶνε τίμιοι, ὁ σύνδεσμός των δεῖν νὰ εἶνε μετ' ἄλλοι σφιγχτός, ἰσχυρότερος, ἀγνώτερος παρὰ ἂν εἶχον καθιερώσει αὐτὸν ὅλοι αἱ ἱεροτελεστία τῆς ἐκκλησίας.

Ἡ τοιαύτη γυνὴ διακινδυνεύει τὸ πᾶν. Καὶ ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐν ἐπιγνώσει τούτου θυσιάζει τὰ πάντα, παραδίδει τὴν καρδίαν της, τὸ σῶμά της, τὴν ψυχὴν της, τὴν τιμὴν της, τὴν ζωὴν της, ἐπειδὴ προεῖδε ὅλας τὰς ἀθλιότητας, ὅλους τοὺς κινδύνους, ὅλας τὰς καταστροφὰς, ἐπειδὴ ἀποτολμᾷ παράτολμον πράξιν, πράξιν ἀλόγιστον, ἐπειδὴ εἶνε προητοιμασμένη, εἶνε ἀποφασισμένη νὰ ἀψηφήσῃ τὸ πᾶν—τὸν σύζυγόν της, ὅστις δυνατὸν νὰ τὴν φανεύσῃ, τὴν κοινωνίαν ὅπου θέλει τὴν ἀποκηρύξῃ,—ἀκριβῶς οἱ λόγοι οὗτοι καθιστῶσι ταύτην σεβαστὴν ἐν τῇ συζυγίᾳ ἀπίσταί της, ἀκριβῶς διὰ τοῦτο ὁ ἐραστής ὅστις γίνεται κύριος αὐτῆς ὀφείλει ἐπίσης τὸ πᾶν νὰ προῖδῃ καὶ νὰ προτάσῃ καὶ νὰ προτιμᾷ παντὸς ἄλλου ἐκείνου, ὅ, τι δήποτε καὶ ἂν ἤθελε συμβῆ.

Δὲν ἔχω τίποτε νὰ προτεθῶ. Ὁπίλγηται κατ' ἀρχὰς ὡς ἄνθρωπος φρόνιμος ὅστις ὄφειλε νὰ σὲ προειδοποιήσῃ δὲν ἀπομένει πλέον ἐν ἐμοί εἰμὴ ὁ ἄνθρωπος ὅστις σὲ ἀγαπᾷ. Διατάξῃ, θὰ ὑπακούσω !

Χαρωπῆ, τοῦ ἔκλεισε τὸ στόμα μὲ τὰ χεῖλη της, καὶ ἐπιθύρησε χαμηλοφώνως :

— Δὲν ἦτο ἀληθές, ἀγαπητέ μου, ὁ σύζυγός μου δὲν ὑποπτεύεται ποσὸς. Ἄλλ' ἐπιθυμοῦν, εἶχον ἀκράτητον ἐπι-

θυμίαν νὰ μάθω τί θὰ ἐπραττεσ ἂν... ἐπιθυμοῦν καὶ ἄλλο δῶρον ἐκτὸς τοῦ περιδεραιοῦ ὅπερ μοῦ ἀπέστειλες, ἤθελα ἄλλο δῶρον... τὴν καρδίαν σου. Μοῦ τὴν ἔδωσες. Εὐχαριστῶ... Ἐὐχαριστῶ... Θεέ μου, πόσον εἶμαι εὐτυχής.

Ὁρ. Ὁλίης

ΑΓΑΠΑ ΜΕ

Τοὺς πόθους μου τοῦς ἤκουσες

δὲν ἔχω πλέον ἄλλους.

Τὰ μυστικά μου ὄνειρα

τὰ ἔμαθες καὶ σὺ

κ' ἤξεύρεις τὰς δόνας μου

καὶ τῆς ψυχῆς τοῦς σάλους.

Ἡξεύρεις ποῖα μὲ πλανᾷ

προχίστησις... χρυσή.

Τὰς ὑποφίας τῆς δειλῆς

καρδίας σου—τὰ εἶδες—

ὡς ἴβη τὰς διέλυσα

ζοφώδους οὐρανοῦ

καὶ νέοι πόθοι, ἀγνωστοί,

ἀνέτειλαν κ' ἐλπίδες

εἰς τὸν εὐρὺν ὀρίζοντα

τοῦ πάθους τοῦ ἀγνοῦ.

Ὅλα τὰ ἤκουσες κανὲν

ἀπόρητον δὲν μένει.

Σὺ τώρα μὲ τὴν ὄψιν σου

τὴν τόσῃ συμπαθῇ

δεσπόζεις τῶν ὀνείρων μου,

ὡ κόρη λατρευμένη,

καὶ μόνον σὲ ἢ πάλλουσα

καρδίαν μου ποθεῖ.

Πλὴν σ' ἐρωτῶ τί ἐγένεε,

πῶς ἐσβυσε κ' ἐχάθη

τοῦ πρώτου σου αἰσθημάτων

τὸ μύρον τὸ γλυκῦ ;

Δὲν βλέπω εἰς τὸ πρόσωπον,

ἢ σ' τῆς ψυχῆς τὰ βέθη

νὰ λάμπῃ ὅπως ἄλλοτε

ἀγάπη θελκτικὴ.

Μὲ βλέπεις· πλὴν τὸ βλέμμα σου

εἶν' ἀψυχον καὶ κρύον.

Εἶν' ἄστρον ποῦ δὲν φαίνεται

καὶ δὲν φωτοβολεῖ

κ' εἰὼ ἐγὼ τὰς χεῖράς σου

φιλῶ μετὰ δακρύων,

σὺ ἔχεις ὄψιν ἤρεμον

καὶ βλέμματ' ἀφελῶ.

Ὅθ ἐπιμείνης; Πρὸς Θεοῦ !

Μὴ θέλῃς νὰ μὲ πλῆττης

ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου

τοσοῦτον ἀπηνῆς.

Ἐλθέ νὰ ζήσωμεν ὁμοῦ,

Μὴ δειλιᾷς μὴ φρίττης

Ἀγάπα με, ἀγάπα με

καὶ μὴ μὲ τυραννῆς.

Σμύρνη

Γεώργιος Βοντζαλίδης.

ΤΙ ΕΠΙΘΕΝ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ!

Με τὸν Ἐρωτα καθέναν νὰ προσέχη μὴ πισθῆ,
Γιατὶ ἄπονα ἐκείνος ἐκδικιέται καὶ κτυπᾷ.
Τρισυλλοίμονο ἴστων μαῦρο ποῦ ἴστα δίκτυα του βρεθῆ
Συμφοραῖς πολλὰς θὰ πάθῃ—9' ἀγαπήτη, θ' ἀγαπᾷ.

Ἐνας ἄγιος Δεσπότης μετὰ τὰ γένειχ τὰ λευκά,
Μετὰ τὰ ῥάσα τ' ἀτλαζένια καὶ ἴστα χεῖλιχ τὴν εὐχή,
Τόσα ἄκουγε νὰ λέγουν γιὰ τὸν ἔρωτα κακῶ
Ποῦ αἰσθάνθηκε μεγάλο θυμὸ μετὰ ἴστην ψυχῆ.

Φοβερὴ ἐπιδημία εἶχε πέσει ἴστο χωριό,
Ἄγαπούντανε μετὰ λύσσα ὁ κηθεῖς, ἡ κηθεμιά,
Ἡ Γιαννοῦλα τὸν Θανάση, ὁ Μωνώλης τὴν Μαρῖώ,
Ποῦ δὲν ἔμεινε καρδοῦλα ἀναμάρτητη καμμιᾶ.

Τὸ κακὸ ἐπροχωροῦσε καὶ ὁ Ἐρωτας τρελλὰ
Εὐρισκούντανε σὲ δλαὶς τοῦ χωριοῦ τῆς ἀγαπαιῖς.
Ἡ μανθῆς, ἀφρισμέναις, εἶχαν χάσει τὰ μυκᾶ
Ποῦ συμμαζεμὸ δὲν εἶχαν οὔτε νεοί, οὔτε νῆες.

Ἦσαν τέλος ἴστων Δεσπότην ἢ γρηῖς δλαὶς μαζῆ
Κι' ἀρχινᾶνε τὰ συμβάντα νὰ τοῦ λέγουν μετὰ καῦμὸ
Καὶ ζητοῦν, κακῶ καὶ σώνει, —ἔτσι ὁ Δεσπότης νὰ ζῆ! —
Εἰς τὸν Ἐρωτα νὰ κἀνη φοβερὸ ἀφροισμὸ.

ἴστην βρεσιᾶ του κπερίτσα ὁ Δεσπότης μετὰ σιγῆ
Τὴν λευκὴν του κάρη σκῦβει καὶ τὰ μᾶτιχ του σφελνᾷ...
Ποιᾶ ἀπόφασι μεγάλη ἀπ' τὸν Ἄγιο θὰ βγῆ;
Ἐσηκώθηκε σὲ λίγο καὶ ὀργισμένως ξεκινᾷ...

Ἐβλεπε τὰ μαῦρα τ' ἄμφια ὁ Δεσπότης ἴστη στιγμή
Καὶ μετὰ τρίμυρια λαμπάδες καὶ μετὰ ὄψι φοβερᾶ
Γονατίζει ἴστο Ἄγιο Βῆμα καὶ ἀρχινᾷ—Δεσπότη μὴ! —
Τὸν ἀφορισμὸ νὰ κἀνη τοῦ μικροῦ τοῦ μισκροῦ.

ἴσταν ἐτέλεψε, ἴσηκώθη καὶ πηγλίνει ἴστο κελί,
Ἐκεῖ πρόσμενε μιὰ κόρη ἴσαν ροδάκινω γλυκειᾶ.
Τὴνε βλέπει ὁ Δεσπότης, τότε βλέπει ἡ καλῆ
Κι' ἀρχινᾶνε μιὰ κουδέντα ποῦτχιν κᾶπως μυτικῶ.

Δὲν ἤξεύρω τὸ τί εἶπαν, γιὰ δὲν ἤμουνα ἐμπρός,
Οὔτε πίσω, —οὔτε ξεύρω ἄν ἐγίνη μεπερδεψιά...
Ἐνα μοναχᾶ γνωρίζω καὶ τὸ λέγω σοβρῶς,
Πῶς ἐγίνηκεν ἡ κόρη τοῦ Δεσπότη ἀνεψιά.

Ἄπο τότε ἀποφεύγει, δὲν ἀκούγει τῆς γρηῖς,
Τώρα κλειέται ἴστο κελί του ὁ Δεσπότης τακτικά...
Τότε βλέπουνε μονάχᾶ μερικοί, κᾶποιοι φοραῖς,
Νὰ βλογᾷ τὴν ἀνεψιά του ὄλωσ διόλου... πατρικά!

Μετὰ τὸν Ἐρωτα καθέναν νὰ προσέχη μὴ πισθῆ,
Γιατὶ ἄπονα ἐκείνος ἐκδικιέται καὶ κτυπᾷ,
Τρισυλλοίμονο ἴστων μαῦρο ποῦ ἴστα δίκτυα του βρεθῆ
Καὶ Δεσπότης νᾶν' ἀκόμα—θ' ἀγαπήτη, θ' ἀγαπᾷ.

Ἀθῆναι

Ἀλέξ. Κ. Περισκίδης.

Ἡ ΦΙΛΗ ΜΟΥ

Ἐλθε εἰς τὸ πλοιαρίον, ὦ φίλη, μετ' ἀγμάτων
Μικρὸν ἄς λησμονήσωμεν τοῦ βίου τὴν ἄνιαν,
Ἰψοῦντες τὸ ἴστιν μας καὶ ἐπὶ τῶν κυμάτων
Ἄς ὀλισθήσωμεν ἐμπρός πρὸς φίλην παραλίαν.

Μόνου ἄς ὀδηγούμεθα ὑπὸ πνοῆς ζεφύρων
Εἰς τὴν ἀκτὴν τὴν ἔρημον, ... ἀκτὴν μυστηριώδη,
Ἐκεῖ, ὑπὸ τὸ φύλλωμα τῶν δροσερῶν αἰγείρων
Ἰῶν φυρμένων εἰς πλευρὰ ἄποτομα, πετρώδη.

Εἰς θεῖαν ἐν τρυφήωμεν ἀπόλυτιν ἐρώτων,
Μεθύοντες ὑπ' ἠδονῆς ἄς ὀρκισθῶμεν, πάλιν
Πιστοὶ νὰ δικαίωμεν, θερμότερον ἢ πρῶτον,
Ὅ εἰς περιλλόμενος τοῦ ἄλλου τὴν ἀγκάλην.

Εἰσέρχεται ἡ φίλη μου ὀλίγον δειλιῶσα...
Πλησίτιος ἡ λέμβος μας τὸ κῆμα διασχίζει
Κ' ἐνὸς πληθίου κἀθημι, εἰεῖνη μειδιῶσα:
«Σὲ ἀγκυῶ!»! διὰ φωνῆς γλυκειᾶς ψιθυρίζει.

Φεύγει ἡ λέμβος πάντοτε... ἀφρός μας περιβάλλει...
Ἐν ὧ αἰ ὕστατοι ὠρχοὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου
Τῆς θεσπιάς κόμης τῆ θωτεῦσαι τὰ κάλλη...
Καὶ ἤδη βλέπομεν μακρὰν τὴν ὄχθην τοῦ τοπίου!

Ἠλάτων Σουλιωτῆς

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

ΑΙ ΔΥΩ ΑΔΕΛΦΑΙ

(Συνέχεια)

Μετὰ δὲ τὴν ἐξήγητιν ταύτην, ταῖς παρουσιάσεν ἄνα
πρὸς ἕνα πάντας τοὺς παριστώτας, τοὺς πλείστους μέλη
κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥτιον μεμακρυσμένα τῆς οἰκογενείας εἰς
τὴν κατὰ πρῶτον εἰσῆρχοντο, καὶ μεθ' ἧς καὶ αὐτὸς μετὰ το-
σαύτην μακρὰν ἀπουσίαν συνέδεε γνωριμίαν ἐκ νέου.

—Φιλτάτη θύγατερ, εἶπε μεταξύ ἄλλων πρὸς τὴν Ῥό-
ζαν, νὰ σοὶ παρουσιάσω μοὶ μείνει τώρα ἕνα τῶν φίλων μου,
πρὸς ὃν ὀφείλεις καὶ σὺ ἰδιαιτέραν εὐγνωμοσύνην. Οἱ ἀχρεῖοι
λησταί, οἵτινες τόσον σ' ἐτρόμαξαν, ὑπ' αὐτοῦ ἐδιώχθησαν

Ἡ Ῥόζα ὅταν ἤκουσε τὰς λέξεις ταύτας, ἠρυθρίασεν
ἰσχυρῶς ἡ καρδία τῆς ἤρχισε νὰ κτυπᾷ ὡς ἄν ἤθελε νὰ
διαρρήξῃ τὸ στήθος τῆς, καὶ τὰ βλέμματά τῆς περιεφέροντο
ἀνήσυχᾳ εἰς ὄλην τὴν αἴθουσαν.

Ἰδοὺ αὐτὸς, ἀγαπητὴ Ῥόζα, ἐξηκολούθησεν ὁ πρίγκηψ
—ὁ κόμης Φίλιππος Σικκάρδης.

Ἡ Ῥόζα ἔστρεψε γοργῶς τὸ βλέμμα πρὸς τὸν παρου-
σιαζόμενον· ἀλλὰ παρ' ὀλίγον νὰ πληρωθῶσιν οἱ ὀφθαλμοί
τῆς δακρῶν, ὅτε εἶδεν ὅτι ἴστατο ἐμπρός τῆς ἄξωματικός
ὄλωσ ἀγνωστος εἰς αὐτήν. Τὸν ἐχαιεῖ ἦσεν ἐπομένως ψυ-
χρῶς, καὶ οὐδὲ λέξιν τῷ ἀπέτεινεν, ὅπερ αὐτὸς ἐξήγησεν
ὡς ἀπειρίαν τοῦ κόσμου. Καὶ ὅμως, ὡς ἔπειτα τῆς ἔλεγεν ἡ
Νίνα, ἣτις παρετῆρει ὄλα ταῦτα δι' ἄκρου τοῦ ὀφθαλμοῦ,

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗ

ὁ ἀξιωματικός ἐκεῖνος ἦτο νέος κομψότατος, καὶ ἡ στολή του ἦτο χρυσεῖα, καὶ γαλανοὶ ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ του.

Ὅτε δὲ μετὰ ταῦτα κατέβησαν εἰς τὴν τράπεζαν, ὁ πρίγκηψ Φραπόλις εἶπεν εἰς τὸν κόμητα Σικκάρδην νὰ δώσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν θυγατέρα του, ἐνοῶν ἀνεμφοδύως τὴν Ῥόζαν. Ἐκεῖνος ὁμῶς, εἶτε μὴ ἐνόησας, εἶτε διότι δυσχερῆσθη ἐκ τῆς πρώτης ψυχρᾶς ἐκεῖνης ὑποδοχῆς, προσποιήθεις ὅτι δὲν ἠνόησε, τὴν ἔδωκεν εἰς τὴν Νίνναν.

Ἐν μέσῳ τοῦ πλήθους ἐκεῖνου τῶν ξένων, ἀνηκόντων ὄλων εἰς τὰξιν πολὺ ἀνωτέραν τῆς εἰς ἣν εἶχον ζῆσει μέχρι τοῦδε αἱ δύο νέαι, ἔπρεπε φυσικῶς τῷ λόγῳ, νὰ αἰσθάνωνται αὐταὶ στενοχωρίαν μεγάλην. Ἄλλ' ὁ εὐμενὴς καὶ συγκαταβατικός τρόπος ὄλων ὅσοι τὰς περιστοιχίζον τὰς ἐνεθάρρυνε, καὶ ἡ φυσικὴ τῶν ἀφέλεια ἤρσσκε περισσότερον παρὰ ἄλλων ἢ ἐπιτετηθευμένη συμπεριφορὰ.

Ἡ εὐφροσύνη τῶν ὁμῶς πολὺν καιρὸν δὲν ἐχρειάσθη ὅπως ἐκμάθη καθ' ὅσον ἦτον ἐπάναγκες τῶν ἐκ συνθήκης ἐκείνων τρόπων, οἵτινες ἀνῆκουσιν εἰς τὴν ἀνωτέραν τὰξιν τῆς κοινωνίας. Ταῖς ἐδόθησαν δὲ καὶ διάφοροι διδάσκαλοι οἵτινες νὰ συμπληρώσωσι τὰ ἐλλείμματα τῆς ἀνατροφῆς τῶν.

Διότι ἐννοεῖται ὅτι εἰς τὸ χωρίον δὲν ἐπέστρεψαν πλέον ὁ πρίγκηψ τῆ ἐπύριον τῆς ἀφίξεως τῶν ἐπεμψεν εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σαντάλβου χρηματικὸν δῶρον ἀκοῦν ὅπως τῆ ἐξασφαλίσῃ βίον ἀειτον. καὶ τῆ ἔγραψεν ὅτι τὰ κοράσια δὲν θὰ ἐπιστρέψωσι πλέον, διότι ὁ πατήρ τῶν εὐρέθη.

Ὅλη του δ' ἡ προσοχὴ ἔατοτε περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ ταῖς προμηθεύῃ πᾶν ὅτι ἠδύνατο νὰ τὰς τελειοποιήτῃ καὶ νὰ τὰς κακοστήσῃ εὐδαίμονας.

Ἡ Βίλλα Φραπόλι ἦν τῷ ὄντι εὐφρόσυνος κατοικία. Κειμένη εἰς θελκτικὴν τοῦ ὄρους πλευράν, εἶχεν ἐκ τῆς περιωπῆς ἐκεῖνης μεμακρυμένην ἀποψιν ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἣτις τῆ ἔπεμπε τὰς ὑγρὰς οὐρας τῆς. Τεχνιτοὶ ῥύακες διαρρέοντες αὐτήν, καὶ ἀνεκρηκτικαὶ πιγὰ ἀναθαμιλώμεναι πρὸς τὰ δένδρα, καὶ χρυστάλλινα δένδρα αὐταὶ ὁμοιοῦσαι, διετήρουν ἀένανον δρόσον ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν πυκνῶν φυλλωμάτων, ὅπου ἐκελῶδον μυριάδες πτηνῶν, καὶ ἀρώματα παντοίων ἀνθέων ἐθυμιάζον πᾶσαν τὴν ἀτμοσφαιραν. Εἰς τὰς φυσικὰς δὲ ταύτας τέρψεις προσεντίθεντο καὶ αἱ ἀπολαύσεις Ἰσας χορηγεῖ μέγας πλοῦτος διαψιλευόμενος ἀφειδῶς ὑπὸ εὐκόλου φιλοστοργίας.

Ὅδ' ἡ συναναστροφή δ' ἀπέλειπεν, αὐτὴ ἡ τὴν ἀνεσιν καὶ εὐχέρειαν χορηγοῦσα τῶν τρόπων, ἣτις πολλάκις καὶ μόνη ἐπέχει πάσης ἄλλης ἀγωγῆς τόπον. Συνεχεῖς ἦσαν αἱ ἐπισκέψεις τῶν φίλων ἢ συγγενῶν, καὶ ἡ ἔπαυλις, ὑπὸ τῆς παρουσίας τῶν δύο νεανίδων ἐμψυχομένη, ἀντήχει σχεδὸν πάντοτε ὑπὸ ἀσμάτων καὶ ὑπὸ χρῶν.

Συνεχέστερον δὲ πάντων ἐπεσκέπτετο αὐτὴν ὁ Κόμης Φίλιππος Σικκάρδης, καὶ πολλάκις διέτριβεν ἐν αὐτῇ καὶ ἡμέρας, διότι, ὡς διῆχουρίζετο, ἡ θέσις ἦτον ἐπὶ τοῦ ὄρους καταάλληλος διὰ τὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῶν ληστῶν, ὧν ἡ καταδίωξις τῷ ἦν ἀναθεθεμένη.

Καὶ αὕτη μὲν ἦν ἡ πρόφρασις ἣν ὠμολόγει εἰς τοὺς ἄλλους, ἴσως καὶ εἰς αὐτὸν ἢ δ' ἀληθῆς αἰτία ἐπεφάνετο εἰς

ὄλην τὴν διαγωγὴν του, καὶ εἰς οὐδένα ἦτο δυσνόητος· διότι εἰς τοὺς περιπάτους κατὰ τύχην αὐτὸς ἔμενε νὰ δώσῃ τὴν χεῖρα εἰς τὴν Νίνναν. Εἰς τὴν τράπεζαν συνέπιπτε πλησίον τῆς Νίννας νὰ λάβῃ θέσιν· εἰς τοὺς χοροὺς διὰ διαφόρους περιστάσεις ἐχώρευε μετὰ τῆς Νίννας· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μετὰ τῆς Νίννας ἐγυμνάζετο εἰς τὸ ἄγχι, καὶ αἱ μακρὰ τῶν συνδικλάξεις πέρασ δὲν εἶχον. Ἦτο λοιπὸν προφανές ὅτι ἡγάπα τὴν Νίνναν.

Ἐπίσης ὁμῶς πιθανὸν ἐφάνετο ὅτι καὶ ἡ Νίνα δὲν ἦτον ἀδιάφορος πρὸς αὐτόν· ἄλλως δὲν ἤθελεν ἐπιτηδεύεσθαι νὰ τὸν ἀποφεύγῃ, νὰ ὁμιλῇ πρὸς πάντα ἄλλον μᾶλλον ἢ πρὸς αὐτόν, ἐν ᾧ ὅταν ἐλησμονεῖτο τὸ βλέμμα τῆς τὸν ἐζήτηει καὶ τὸν παρηλόυθει, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ἐπιθηροῦθει χαρὰ ὅταν τὸν ἔδλεπεν, εἰς τὰ χεῖλη τῆς ἐπήνθει μεδιάμα ὅταν τὸν ἤκουε λέγοντά τι, ἐδιάρων μὲν πρὸς τοὺς λοιπούς, εἰς αὐτὴν δὲ μόνην κτεκλήττων καὶ ἔχον πολλὴν σημασίαν. Προσέτι δ' ἦσαν οἱ τρόποι τῆς τόσον ἀφελῆς, ὥστε ὅλοι ἔβλεπον τὸ αἰτιημὴ τῆς ἐκτονοβλοῦν ἐπ' αὐτῆς, ἐν ᾧ ἴτως μόνη ἐνόμιζεν ὅτι τὸ ὑποκρύπτει.

Ἄλλ' οὐδ' εἶχε μεγάλην ἀνάγκην νὰ τὸ ὑποκρύπτῃ. Ὁ πατήρ τῆς, μόνη ἐπιθυμίαν ἔχων νὰ νυμφευθῶσιν αἱ θυγατέρες του ἀνδρας ἀξίους τῆς τάξεως εἰς ἣν τὰς ἀνεβίβασε, καὶ ἱκανοὺς νὰ τὰς καταστήσωσιν εὐτυχεῖς, ἡγάπα τὸν κόμητα Σικκάρδην, καὶ ἐνέκρινε τὰς ἀναφουρένας σχέσεις. Μετὰ τινα δὲ καιρὸν ὁ νέος κόμης ἠνέωξε τὴν καρδίαν του εἰς τὴν Νίνναν, ἣτις ἠρῆθῆσεν, ἀλλὰ δὲν ἐθύμωσε, καὶ μετὰ ταῦτα ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν πατέρα τῆς, ὅστις τὸν ἔλαβε εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὸν ὠνόμασεν υἱόν του.

Μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἐτετέλεθη ὁ ἀρραβῶν, καὶ ἔκτοτε ἦτον ὁ Φίλιππος ἀνεξάλητος ἀπὸ τῆς ἐπαύλειος, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἐκτὸς τοῦ καιροῦ ὅσον τῷ ἀφῆρει ἢ καταδίωξις τῶν ληστῶν, ὧν διὰ τῆς δραστηριότητός του εἶχε γίνῃ τὸ φόβητρον καὶ ἡ μάλιστα. Ἡ δὲ Νίνα, πλέουσα εἰς εὐδαιμονίαν, ἔλεγε ὁμῶς εἰς τὴν ἀδελφὴν τῆς, ἐναγκαλιζομένη αὐτήν, ὅτι δὲν θέλει νυμφευθῆ πρὶν θελήσῃ ν' ἀποφασίσῃ καὶ ἐκεῖνη περὶ τῆς τύχης τῆς, ὥστε οἱ γάμοι τῶν νὰ τελεσθῶσι συγχρόνως.

Ἄλλ' εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἡ Ῥόζα ἐμειδίξ μόνον πικρῶς καὶ δὲν ἀπεκρίνετο. Τὸ κάλλος τῆς τότε ἔθαλλεν εἰς ὄλην του τὴν ἀκμὴν· αἱ φυσικαὶ χάριτες τῆς εἶχον ἐξευγενισθῆ διὰ τῆς νέας διαίτης, καὶ λεπτὴ μελαγχολικὴ ἐπιπλανωμένη ἐπὶ τῆς ὄλης τῆς ὕψους, ἐπέχεσεν ἐπ' αὐτῆς ποιητικόν τι καὶ ἀνυπόστατον θέλητρον. Πολλοὶ ἐπομένως τὴν περιστοιχίζον καὶ τὴν ἐθεράπευον, ἀλλὰ πρὸς πάντας ἐδείκνυτο περιποιητικὴ μὲν, ἀγαθὴ, εὐπροσήγορος, συγχρόνως ὁμῶς καὶ ἀδιάφορος.

Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν ὁ πρίγκηψ Φραπόλις εἶχεν ἀπέλθει εἰς Νεάπολιν, αἱ δὲ δύο ἀδελφαὶ ἐκάθητο εἰς τὸ πολυτελὲς ἀνθοκομεῖον τοῦ κήπου, ἐν ᾧ ἐσκαίραφοῦντο τὰ σπασπανιώτερα τῶν φυτῶν τῶν βιγρίων κλιμάτων, διεσκευασμένον εἰς θερμὴν δίαιταν δι' αὐτάς, καὶ ὅπου πολλάκις διήγον τῶν θερμότερων ὡρῶν τῆς ἡμέρας.

Ἡ Νίνα ἠπλωμένη εἰς αἰώραν, ἡ κλίνην ἐκ χρυσοστίκτου κασιμιρίου ὡς τὰς τῶν ναυτῶν ἐξηρητημένην, ἐκατέρω-

θεν ἐκ χρυσῶν κρίκων κοσμοῦντων τοὺς τοίχους, περδιέτο ἐν ᾧ περιέμενε τοῦ μνηστῆρός τῆς τὴν ἐπιστροφὴν, εἰς τῆς ζωῆς τὴν ἔπνοον, καὶ πλήρη ἐπόλαυσιν ἢ δὲ Ῥόζα, εἰς τοὺς πόδας τῆς καθήμενη, εἶχε λάθει τὴν ἀγκυπητὴν τῆς κιθάραν νὰ πίκζη, ἀλλὰ τὴν ἀπέθεσε μετ' ὀλίγον βωδῆν. Ἐλθε δ' ἐπειτα ἐν βιβλίον καὶ τὸ ἐφυλλολόγει, ἀλλ' οἱ ὀρθοκλήμοι τῆς ἦσαν προσηλωμένοι ἀλλήλοισι, καὶ ἀλλήλοισι ἐπλανᾶτο ὁ νοῦς τῆς. Ἐν τῷ μέσῳ τῶν λαμπροτήτων ἐκείνων τοῦ ἀβροῦ βίου, ὅστις ἄλλοτε ἦτο τὸ σταθερὸν ὄνειρον τῆς παιδικῆς ἡλικίας τῆς, ἐνεθυμείτο τὸ πτωχὸν χωρίον, καὶ ἀπὸ τοῦ χωρίου μετέβηκεν εἰς τὴν μικρὰν κοιλίαν καὶ εἰς τὴν φαντασίαν τῆς προουσιάζετο ἡ σκηνὴ τῶν ληστῶν μεθ' ὄλης τῆς φρίκης τῆς· ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ κρησοῦ νεκρίου ὅστις τὴν ἔσωσε, καὶ οὐ ἡ εἰκὼν ἀνεύπευθε καθ' ἐκαστὴν ζωηρωτέρω εἰς τὴν καρδίαν τῆς.

Αἴρνη, πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ κήπου ἠκούθησεν πυροβολισμοί, καὶ συγχρόνως ἀλλοκλήμοι ἄγριοι.

—Τὸν Φίλιππον, —λέου νὰ θανατώσω τὸ Φίλιππον! ἀνεκράξεν ἡ Νίνα μετὰ τῆς προρητικῆς φωνῆς τῆς καρδίας, καὶ ἐρρίθη ἐκτὸς τοῦ ἀνθοκομείου.

Ἡ δὲ Ῥόζα, ἠγέρθη περίφοβος· καὶ αὐτὴ, καὶ μὴ ἐννοῦσα περὶ τίνος ἐπρόκειτο· ὅτε δ' ἠθέλησε ν' ἀκολουθήσῃ τὴν ἀδελφὴν τῆς, εἶδεν ἀνθρώπου, ὃν ἡ ἀπαίστιος ὄψις τῆς ἀνεπόλησε τοὺς ληστὰς τοῦ Σαντάλβου, ξιφῆρεις καὶ δραμόντας πρὸς τὸ ἀνθοκομεῖον, οὐ τῆ ἀπέκλειον ἤδη τὴν ἔσοδον.

Ἐκτὸς ἄρα ἐαυτῆς ὑπὸ τρόμου καὶ εἰς τὴν ἐνθύμησιν τοῦ φρικτοῦ κινδύνου ὃν εἶχε διατρέξει, ἐρόφησε εἰς τῆς σιακόδος τὸ βάθος, καὶ καλυπτομένη ὑπὸ τῆς ἐπιπροσθούσης κοσμητικῆς κλίνης, διέβη, πρὶν τὴν ἰδῶσι, τὴν ὑκλίνην θύραν, ἣτις ἠνοίγετο πρὸς ἐσωτερικὴν ἄλλην τοῦ ἀνθοκομείου διαίρεσιν, ἐκλείδωσεν αὐτὴν ἐσωτερικῶς, καὶ ἔπεσεν ἄπνους σχεδὸν μετὰ τῶν πληρύντων τὴν υδακτιστον ἐκείνην αἰθουσαν ἐξωτερικῶν δένδρων ὧν τὰ πλεῖστα φύλλα τὴν ἐκρυπτον πρὸς τὰ βλέμματα τῶν κκούρηων.

Τὴν αὐτὴν δὲ σχεδὸν στιγμὴν εἰσώρηθησαν εἰς τὴν πρῶτην αἰθουσαν τοῦ φυτωρίου οἱ ληστὰς, διώκοντες ἀνθρώπον ὃν εἶχον ἤδη ἀροπίσει, καὶ ὃν ἡ Ῥόζα ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ὡς τὸν κόμητα Σικκάρδην.

Ἡ πρώτη ἰσχυρὴ τῆς καρδίας τῆς τῆς ἐκίνησε νὰ ῥιφθῆ πρὸς βοήθειάν του, ἢ καὶ νὰ φωνάξῃ· οὐ μόνον ὁμῶς ἡ φρικτὴ τῆ ἐδέσμευσε μέλη καὶ γλῶσσαν, ἀλλὰ συγχρόνως ἐνόησεν ὅτι πᾶν τῆς κίνημα ἦτον ἀνωφελές, καὶ ἦλε μόνον τὴν προδώσει εἰς τοὺς ληστὰς· ἔμεινεν ἐπομένως ἐκίνητος καὶ ἄφωνος, συγκεντρώσασα πάσης τῆς δυνάμεως τῆς εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, οὓς ἐκράτει τετακμίνους· ὁ φόβος, καὶ βλέπουσα χωρὶς νὰ φαίνεται ὑπὸ πᾶν φύλλων τὸ πύκνωμα.

Ὁ δὲ Σικκάρδης, ἄμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἀνθοκομεῖον, βλέπων ὅτι διεκφυγὴν πλέον δὲν εἶχεν, ἐστράφη αἴρνης κατὰ τῶν διακτῶν του, ὡς τὸν λέοντα ἢ τὸν κάπρον ὃν οἱ θηρευταὶ περιεκύλωσαν πανταχόθεν, καὶ ῥιφθῆς καθ' ἑνὸς αὐτῶν, ὅστις ἐφάνετο ὡς ὁ ἀρχηγός, καὶ ἐφόρει προσωπίδα μόνος μετὰ τῶν ὄλων, ἠθέλησε νὰ τῷ ἀρπάσῃ τὰ ὄπλα του. Ἄλλ' ὁ ληστής ἦτον εὐρωστος καὶ συνέστη πάλιν, ἐφ' ἧς ὁ

Σικκάρδης· ὡς φαίνόμενος, διότι ἔβλεπεν ὅτι ἐλαττοῦται, ἤρπασε τὴν προσωπίδα τοῦ ἀνταγωνιστοῦ του καὶ τὴν ἀπέσπασεν.

— Αὐτὸς ἦτον ὁ θάνατός σου! εἶπεν ὁ ληστής φοβερῶς διαστρέφων τὸ πρόσωπον, καὶ ὑψώσας τὸ ξίφος νὰ τὸν διατρύπητῃ. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν δύο ἄλλοι ἐκ τῶν ληστῶν εἶχον συλλάβει τὸν Σικκάρδην, καὶ τῷ εἶχον δεσμεύει τὰς χεῖρας.

Ἄς εἶναι, εἶπεν ὁ ἀρχιληστής, περιδεόμενος πάλιν τὴν προσωπίδα. Νεκρὸς δὲν μὲς βλέπτει, ζῶν ἠμπορεῖ ἴσως νὰ μὲς χρησιμεύσῃ Ἄρρων! ἐπρόσθεσεν ἔπειτα πρὸς τὸναίχμαλῶτόν του ἀποτεινόμενος· ἀφ' οὐ μέ εἶδες, ἐκ τῶν δεσμῶν μου δὲν θὰ σ' ἀπαλλάξῃ ποτὲ ἄλλος πλὴν τοῦ θανάτου.

Τὴν στιγμὴν δὲ ταύτην ἠκολούθησαν ὄξεισι συργμοί, οὓς ἐπνέλαβον, περίφοβοι γενόμενοι, οἱ λησταί.

— Φημώτατέ τον, καὶ φεύγωμεν! εἶπεν ὁ προσωπίδοφόρος.

Ἄμετως δὲ τῷ ἔδρασαν τὸ στόμα σφοδρῶς, καὶ κυκλώσχητες τὸν τέσσαρες ὀπλοφόροι, ἀπῆλθον δραματικῶς, καὶ δι' ὁδῶν μυστικῶν κτεφευγον εἰς τὸ ὄρος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Μ' ἀρέσουνε τὰ νόστιμα κορίτσια,
αὐτὸ τολμᾶ· νὰ τ' ἀγοῆς;
Καὶ ὅσα κι' ἂν μοῦ κάνουνε καπρίτσια
τὰ ἀγαπᾶ, μὲ ἐννοεῖς,

Γιατὶ θαρρῶ—καὶ ξερῶ—κάθε μίξ
μὲ γαλθανίζει νὰ σοῦ 'πῶ
Κ' ἐν ὄψα δὲν μοῦ γίνεταί ζημία
αἱ! τὰ κορίτσια ἀγαπᾶ.

Ἄπ' τὰ κορίτσια βγήκε ἡ ἐξυπνάδα,
ἡ εὐμορφιά, ἡ ἠδονή,
Ἐγῆκε ὁ ἔρωσ καὶ ἡ νοστιμιὰ
καὶ ὅ,τι ἄλλο συγκινεῖ.

Καὶ μὴ καλὸ θωροῦμε περὶ μεγάλο
ἀπ' τὰ κορίτσια εἰς τὴ Γῆ;
Καὶ ὅποιος ἔχει νὰ μοῦ εἰπῇ ποῖο ἄλλο
κάλλιο νὰ πάγῃ νὰ... πινεῖ!

Εἴμι τῆς γνώμης—Μάλιστα!—τῶς πρέπει
νὰ πνίγεται κάθε κουτός.
Γιατὶ νὰ ζῆ ἐκεῖνος ποῦ δὲν βλέπει;
Τοῦ εἶνε ὁ κόσμος περιττός.

Χρ. Βασιλακάκης

Σμύρνη

ΓΝΩΜΑΙ — ΣΚΕΨΕΙΣ

του δουκός Δε-λα Ρουφουκώ

— Ουδείς νομίζει την τύχην τούτου τυρλήν, ὅσον οἱ μήπω ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες.

— Ἐνίοτε ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἤγρον δυστυχῆς ὑπὸ τοῦ ἀγαπωμένου προσώπου ἐξοπλισμένος. δυστυχέστερος δὲ, ἀπολυτρούμενος τῆς πλάνης.

— Ἡ γυνὴ στέργει ἐπὶ μικρὸν τὸν πρῶτον αὐτῆς ἐραστὴν ἐν ὅσῳ δὲν εὐρίσκει δεύτερον.

— Ἡ γεροντικὴ μανία ὑπερβίνει κατὰ πολὺ τὴν νεανικὴν.

— Οὐδὲν τοσοῦτον διαστρέφει τὸ ἦθος τὸ ἀφελές, ὅσον ἡ πρὸς ἐπίδειξιν ἀφελεία, προσπάθεια.

— Ἐνίοτε ὁ νοῦς χρησιμεύει πρὸς τολμηρὰ ἀνοησιῶν ἰκτέλεσιν.

— Ὁ ὄρκος τοῦ νοῦ ὑπερβίνει τὸν ὄρκον τοῦ σώματος.

— Καὶ ὑπὲρ τὴν κακοήθειαν ἡ ἀνανδρία πρὸς τὴν ἀρετὴν ἀντίκειται.

— Ὁ μωρὸς πᾶν ἄλλο εἶναι ἢ ἄνθρωπος ἀγαπήσας.

— Ἡ τύχη καὶ ἡ ψυχικὴ τοῦ ἀνθρώπου διάθεσις κύβερνωσι τὴν κόσμον.

Η ΟΡΦΑΝΗ

"Αχ! θὰ θυμώμαι πᾶντα τῆς ἡμέρας

Ποῦ μοῦπερ μετ' ἡλικεῖα, γλεκεῖα φωνῆ;

— Τὸ ἔμαθες; δὲν ἔχω περὶ μητέρα!

"Απέθανε! "Αχ! εἶμι ὄρφανή!

«Δὲν ἔχω περὶ μητέρα» ὅταν εἶπες

εἰς τὴν ματριά σου τὴν γλυκεῖα, τὴ θολερή,

"Αντανκλουσαν μύριοι πόνου, λύπαις,

Χίλιοι καῦμοί, παράπονο βαρῦ!

Εἰς τὴν μεγάλη θλίψιν τὴν δική σου

"Ενοιωσα τὴν καρδίαν μου, κόρη, νὰ πονῇ.

Ἦσαν ἡγὼ στὰ στήθη μου οἱ καῦμοί σου,

Γιατ' ἦταν κι' ἡ καρδιά μου ὄρφανή!

"Ανδρέας Χ. Παπαδόπουλος

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἡ ἀκίνητος ἰδιοκτησία ἐν Τουρκίᾳ

Τὸ σύστημα τῆς ἀκινήτου ἐν Τουρκίᾳ ἰδιοκτητικῆς τυγχάνει λίαν περίπλοκον, ὑπαρχουσῶν διαφόρων κτηγοριῶν, κτημάτων (μούλκια, βακούφια, δημόσια γῆσι), αἰτίνες πάλιν εἰς διάφορα εἶδη ὑποδιαιροῦνται, ἐκάστην δὲ κατηγορίαν καὶ ἕκαστον εἶδος διάφοροι Νόμοι καὶ Κανονισμοὶ διέπουν καὶ ρυθμίζουσι ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς νομῆς καὶ κυριότητος, ἀγοραπωλησίας, δωρεᾶς, κληρονομικῆς μεταβιβάσεως κτλ. Ὡς ἐκ τῶν λόγων λοιπὸν τούτων καὶ ἡ κτανόησις τῆς περὶ τὰ ἀκίνητα κτήματα Ὄθωμανικῆς Νομοθεσίας τυγχάνει λίαν δύσκολος καὶ ἐπιπονωτάτη ἐλάχι-

στοὶ δὲ τῶν ἐν Τουρκίᾳ ὁμογενῶν καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἀκόμη τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόρων δύνανται νὰ γωρίζωσι τὰ τῆς ἀκινήτου ἰδιοκτησίας Ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωθι τίτλον τοῦ ὑπὸ ἐκτύπωσιν βιβλίου κύριος Ν Π Ἐλευθεριάδης ἀφοῦ συνεπλήρωσε τὰς νομικὰς σπουδὰς τρυ πρὸς τῶ Πνευματικῆς Ἀθηνῶν, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ, ἐξήκολούθησε καὶ κατόπιν ταύτας ἐν Παρισίοις καὶ Λονδίνοι, ἀφοῦ δὲ διέμεινε καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀρκετὸν χρόνον, χάριν σπουδῆς τῆς Ὄθωμανικῆς Νομοθεσίας ἀπεκατεστάθη ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐν Σμύρνῃ, ἔ.θ. εὐδοίμω; ἐξῆκε: τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα πρὸς τὸς ἐγγωρίους καὶ Προξενικοὺς Δικαστηρίους. Κατέχει λοιπὸν ὁ συγγραφεὺς πᾶντα τὰ πρὸς συγγραφὴν τοσοῦτον σπουδαίου ἀλλ' ἄλλ καὶ προτοφανοῦς εἰς τὸ εἶδος τοῦ βιβλίου ἀπικιτούμενα ἐφόδια, δὲν ἀμφέβλλομεν δὲ ποσῶς ὅτι τὸ ἐκδιδόμενον βιβλίον θὰ ἀποβῇ χρησιμώτατον διὰ τε τοὺς ἐν Τουρκίᾳ ἀποκατεστημένους ὁμογενεῖς ἀλλὰ καὶ διὰ πολλοὺς τοὺς ἐν Ἑλλάδι, ἰδίως δὲ διὰ τοὺς ἐν Θεσσαλίᾳ κτηματίας.

Ἀφίξεις. — Ἀναχωρήσεις.

Ἀνεγώρησεν δι' Εὐρώπην ὁ κ. Πέτρος Κουρόπουλος ἔμπορος.

Ἀφίκετο ὁ κ. Ἀριστέλης Ζηζών.

Ὁ φιλόπονος τῆς πόλεως μας ἔμπορος κ. Κ. Μπαρδής, ἀνεχώρησε δι' Εὐρώπην ὅπως πλουτίσῃ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐβροῦ Κατάστημα του.

Γάμοι. — Ἀρραβῶνες.

Ἐτελέσθησαν ἐν τῷ παρεκκλησίῳ τῶν Ἀνακτόρων οἱ γάμοι τοῦ ὁμογενοῦς ἐκ Ρουχτσουκίου κ. Δημητρίου Κ. Μπέπη μετὰ τῆς περικαλλοῦς δεσποινίδος Μαρίας Μιλ. Λεβίδου.

Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα παρέστη δὲ κατὰ τὴν ἱεροτελεσίαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἅπαντα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνέφερον.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τῆς θυγατρὸς τοῦ μεγαλοκτηματιοῦ κ. Παινέση, μετὰ τοῦ διακεκριμένου ὑπολοχαγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ κ. Σπυρίδανος Παζιμάδη. Παράνυμφος ἦν ὁ πόρην ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργός κ. Β. Βουδούρης μετὰ τῆς κυρίας Μπαλτατζῆ, μητρὸς τοῦ βουλευτοῦ Φερσάλω.

Ἐτελέσθησαν ἐν Ζακύνθῳ οἱ ἀρραβῶνες τῆς περικαλλοῦς δεσποινίδος Ἀδαμαντίας Τζαβέλλα μετὰ τοῦ αὐτόθι φαρμακοποιοῦ κ. Διονυσίου Ἰθακησίου. Εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μηνᾶ Πρωτοψάλτη, μετὰ τῆς δεσποινίδος Θεοδώρας Βενάρδου. Τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Θεόδωρος Λέκκας.

Βαπτίσεις.

Ὁ βουλευτὴς κ. Ἀθ. Μουτσόπουλος ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Χρήστου Βατοπούλου, ὀνομάσας αὐτὸ Ἑλένην. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

Θάνατοι.

Ἀπέβιωσεν καὶ ἐκδηύθη σεμνοσεπῶς διακεκριμένον μέλος τῆς κοινωίας μας, ὁ Ἰγνάντιος Μοσχάκης, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ θάνατος τοῦ μεταστάντος, τοῦ ὁποῦ οὗ βίος διέρρευσεν ἐν ἀρετῇ καὶ τιμότητι, προῆλθεν ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδίας. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογένειάν του.

Ἀπέβιωσεν ὁ Κωνσταντῖνος Λέγγερης, πολιτικὸς συνταξιούχος, συλλυπούμεθα τοῖς συγγενεῖς τοῦ μεταστάντος.

Καταβλήθεις ὑπὸ χρονίας τῶν νεφρῶν νόσου ἐξεμέτρησε τοῦ ζῆν ἐν ἡλικίᾳ μόλις τριάκοντα ἐννέα ἐτῶν ὁ Ἀνδρέας Ἀναστασόπουλος, ταμίης καὶ λογιστῆς τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις ἐμπορικοῦ Καταστήματος Η. Πολυγένη. Ὁ μεταστάς ἦτο πρότυπον φιλοστόργου υἱοῦ, συζύγου καὶ ἀδελφοῦ, ἄριστον δὲ προῦξενήτην θλίψιν ὁ πρόωρος θάνατος του οὐχ μόνον εἰς τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς γνωρίσαντας τὸν πολὺκλαυτὸν Ἀνδρέαν, τοῦ ὁποῦ το μετὰ λίγον ὕψος καὶ τὸ εἰλικρινές καὶ ἐντιμον τοῦ χαρακτῆρός του κατέκτα τοὺς πάντας. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο ἐν μεγίστῃ μεγαλοπρεπεῖᾳ παρακολουθησάντων αὐτὴν πλείστων σημαίνοντων εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωίαν, ἐν οἷς ὁ κ. Δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ ὁ συμπαθὴς πολιτευτὴς κ. Στέφανος Δραγοῦμης.

Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὸν ἀδελφὸν τοῦ μεταστάντος βουλευτὴν Μεγαρίδας κ. Γ. Ἀναστασόπουλον καὶ ἅσαν τὴν βαρυνενοῦσαν οἰκογένειαν τοῦ πολυφλήτου Ἀνδρέου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΥΛΙΑΔΟΥ

Ὁδὸς Εὐρωπαϊκὴ πλησίον Ἀγ. Φωτεινῆς (Δίοδος Βαχατῶρη) Ἐν Σμύρνῃ

Κατασκευάζονται ἐνδυμασίαι ἐκ Κασμηρίων Ἀγγλικῶν καὶ Γαλλικῶν στερεώταται εἰς τιμὰς πραγματικὰς κατὰ 50 ο) ὀλιγώτερον παντὸς ἄλλου καταστήματος.

ΜΕΓΑ ΠΑΡΙΣΙΝΟΝ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΠΑΥΛΟΥ ΠΟΤΗΡΗ καὶ Σας Σμύρνῃ—Ὁδὸς Εὐρωπαϊκὴ ἀριθ 120 Ἐκτελοῦνται παραγγελίαι διὰ γάμους, Βαπτίσεις, Χοροῦς, Ἐσπερίδας κτλ. Γνήσια Εὐρωπαϊκὰ εἶδη—Φοντάν—Πτί—Φοῦρ

GRANDE MAISON D'OPTIQUE «GALILEE»

A. M. LADOPOULOU Smyrne - Rue Franque No 139 Riche assortiment de Montres, chaines et bijoux en or et en argent pendules et regulateurs Barometres, jumelles etc. de precision. Reparation de montres, barometres etc. garantie. Vente gros et en detail

Grand depot de lunettes, pince-nez en or, argent, ecaille, nickel etc. — Correspondance avec les meilleures fabriques de l'Europe — Appareils de photographie plaques lumiere et autres marques pellicules pour appareils kodak produits chin'iques et collection complete de tous les accessoires pour la photographie grande choix de cartons et albums.

ΧΡ. ΒΑΣΙΛΑΚΑΚΗΣ

Ἐτερορρυθμὸς Ἐταιρία ἰδρυθεῖσα τῷ 1894 ἐν Σμύρνῃ Εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή — Ἀποθήκη δερμάτων ἀκατεργάστων καὶ κατεργασμένων—Γεν. Πρακτορεῖον τῆς Wurtembergoise, Ἀσφαλιστ. Ἐταιρία Θαλάσσης καὶ τῆς «Stuttgart» Ἀσφ. Ζωῆς.

Η ΑΝΑΙΜΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ

διὰ τοῦ ΚΟΚΚΩΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ΜΩΡΑ Ι ΤΟΥ ὅστις ἐβραβεύθη εἰς τὴν εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις, καὶ εἰς τὴν ἐκθεσιν Λονδίνου ἔλαβεν τὸν ἀνώτατον τίτλον Hors Concours Membre du Jury. Κεντρικὴ ἀποθήκη ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Γ. ΜΩΡΑ Ι ΤΟΥ 91 Τρίστρατον Ἀγίας Φωτεινῆς 91—Σμύρνῃ

Κλινικὴ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν παθήσεων τοῦ στόματος τοῦ πτυχιούχου ὀδοντοκτρωῦ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ Μ. ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ

Τελειοδιδάκτου τῆς ὀδοντοιατρικῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων Δίοδος Τενεκίδου—Σμύρνῃ Ὁδόντες ἐφθαρμενοί—Θεραπεία τελεία — ἐξαγωγή τοῦ νεύρου—ἐμφραξίς διὰ χρυσοῦ, πλατίνης ἢ μίλτου. Ὁδόντες διασειόμενοι—Ἀπόσπασις τῆς τρυγὸς (πέτρας) ἐντελής στερεώσις. Ρίζα ἐφθαρμενὴ—Ἐπίθεσις στεφάνης ἐκ χρυσοῦ.

ΟΣΠΡΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

Γεωργίου Ρόμπου Ὁδὸς Ἀραβιῶν Χάνι Ἀπαντὰ τὰ εἶδη τῶν ὀσπρίων. Κρόμυα κτλ. εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΙ' ΚΑΛΑΡΙΑΣ καὶ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Νέος Ὁμηρος Μ ΜΑΚΡΟΜΑΝΩΛΗ καὶ Μ ΜΑΚΑΡΩΝΑ Ὁδὸς Εὐρωπαϊκὴ ἀπέναντι τοῦ Βαρβαρεσίου Χανίου Σμύρνη ἀριθ. 73 Πλουσία συλλογὴ εἶδη πολυτελείας ὀμβρέλλας τῶν καταστημάτων Δημοπούλου (Ἀθηνῶν) ἀρώματα, Σιγαρίθκι, γραβάται, κολλάρα, λαιμοδέται καὶ λοιπὰ εἶδη εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΤΡΑΠΕΖ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΔΕΞ. ΒΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐν Σμύρνῃ. (Βαρβαρεσίου Χάνι) Ἐντοκα δάνεια, εἰσαγωγή καὶ ἐξαγωγή ἐμπορευμάτων ἐξ Ἀνατολῆς.

ΜΕΓΑ ΥΕΛΟΠΩΛΕΙΟΝ ΔΗΜ. Σ. ΓΙΑΝΝΑΡΟΥ

Ὁδὸς Ἐτελοπλειῶν, (πλαγίως τοῦ Τζόγια Χανίου) ἀρ. 44 καὶ ἀποθήκη ἐντὸς τῆς Διόδου Μακρόσενας ἀριθ. 19 Ἐτελικά καὶ Κρυστάλλα παντοίων εἰδῶν καὶ ποιότητων Εἶδη χωματερά καὶ πορσελίαναι, Σερβίτσιαι, Λάμπαι κρεμασταὶ κλ. ὄλων τῶν νεωτέρων συστημάτων. Καθρέπται, Μπαχαιοπήρουνα, Δίσκοι ἐκ πλατίνης καὶ Κινεζικοί. Εἶδη Χημείας καὶ Φαρμακείων κ.τ.λ. προερχόμενα ἐκ τῶν πρώτων τῆς Εὐρώπης Ἐργοστασίων.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς—Τελεία εὐθηρία Μία ἀπλὴ ἐπίσκεψις (ἰδίως ἐν ταῖς ἀποθήκαις) θὰ πείσῃ ἕκαστον περὶ τῆς ἀληθείας

Γ. ΧΕΙΜΩΝΑΣ καὶ Γ. ΛΙΖΑΡΔΗΣ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ καὶ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ (Δίοδος Τενεκίδου). Τὸ καθ' ὅλα εὐρωπαϊκὸν τοῦτο Κουρεῖον συγκεντροῖ τὴν καλλιτέραν πελατεῖαν λόγῳ τῆς εὐγενείας τῶν διευθυντῶν καὶ τῆς ἀπαραμίλλου τέχνης.

Ἀρώματα καὶ ἀρωματώδεις σάπωνες.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΑΝ. ΣΕΙΤΑΝΙΔΗ

ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ὁδὸς Ρόδων ἀριθ. 8. Καθαριότης ἐκτακτος, ἀπαραμίλλος τέχνη. Ἀπολύμανσις ἐργαλείων, ἀναγνωστήριον, καλαισθησία.

ΜΕΓΑ ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ καὶ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟΝ

ΤΩΝ «ΠΑΡΙΣΙΩΝ» ΣΜΥΡΝΗ, ἐπὶ τῆς Προκουμίας.

ΑΡΧΑΙΟΝ ἘΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΙΡΩΤΙΩΝ καὶ ΒΑΛΙΤΣΩΝ ΚΩΝ. Ν. ΤΕΡΖΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1847 Ὁδὸς Ἀγίου Γεωργίου. Δίοδος Τερτιροπούλου ἀριθ. 9, ΣΜΥΡΝΗ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΙΤΑΡΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΟΣ JEAN SITARA Σμύρνη PEINTRE

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ καὶ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩΑΝ. ΒΟΓΙΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ Ἀριθ. 69 ὁδὸς Ἐτελοπλειῶν ἀριθ. 69.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΝΔΡ. Φ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ Δίοδος Γρουσοῦφ ἀριθ. 6. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΑΡΑΣΟΛΙΩΝ

Τὸ τελειότερον εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἰδρυθέν τὸν παρελθόντα αἰῶνα
ΗΛΙ Κ. ΚΟΚΚΩΝΗ

Ὁδὸς Φραγκομαχαλᾶ Μαδάμας Χάνι, 3.
Παράρτημα Πωλήσεων ὁδὸς ἀγ. Γεωργίου,
ἀπέναντι τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκεί ἡλία τοῦ Κοκκῶνι, Κάθε νηὸς καμαρωμένος,
ποῦνε ἢ πηγὴ ἢ μόνη, κάθε νύφη, ὄρισμένως,
Ἐκλεκτῶν Παρασολίων, κάθε μιὰ κομψὴ μαργιόλα
εὐρωπαϊκῶν, τελειῶν, θαῦρη τέλεια καθ' ὅλα
τρέχει ἢ Νεότης ὅλη παρασῶλια τοῦ συρμοῦ
ν' ἀγοράσῃ παρασῶλι... και τοῦ νεωτερισμοῦ.

Ἐκεῖ κάθε μιὰ ὥραία Μιὰ μικροῦλα μὲ τὸ νάζι,
τρέχει μὲ πολλὰς παρέα. ὅπου κι' ἂν σταθῆ, φωνάζει.
Τρέχουν νέοι, τρέχουν γέροι —Τί Νυφιάτικα! τί φίνα
ἀπὸ χίλια δύο μέρη »παρασῶλια εἶν' ἐκεῖνα;
μὲ λαχτάρω νὰ προσθάσουν »Τί μεγάλη ποικιλία
παρασῶλια ν' ἀγοράσουν... 'ς τοῦ Κοκκῶνι τοῦ Ἡλίου.
— Μωρὲ φτήνια! λέγει πάλι
μία κοπελλοῦδα ἄλλη,
καὶ τί γοῦστο!..καὶ τί χάρι!..
Κι' ὁ Κοκκῶνι μὲ καμαρι
καὶ μὲ στόμα γελαστό
ἀπαντᾷ—εὐχαριστῶ!..

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΣ ΑΤΜΟΜΥΛΟΣ

ἐν Δαραγατσῶ (Σμύρνη)

Στας. Γεώργαλου καὶ Φαππέα.

Τελειότατα μηχανήματα παρασκευάζουσιν τὰ ἐκλεκ-
τότερα ἄλευρα τῆς Ἀνατολῆς

ΦΑΡΜΑΚΕΜΠΟΡΕΙΟΝ ΑΔ. ΦΟΙΡΟΥ

ἐν Σμύρνη (ὁδὸς Ἑλεοπωλείων).

Πλουσιωτάτη συλλογὴ φαρμακῶν καὶ φαρμακευτικῶν
εἰδῶν διὰ τοὺς κ. Φαρμακοποιούς. Τιμαὶ λογικαί.

ΥΠΟΔΗΜΑΟΠΟΙΕΙΟΝ καὶ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἰωάννου Βογιατζοπούλου

ἐν Σμύρνη (ὁδὸς Ἑλεοπωλείων).

Κατασκευάζει καὶ πωλεῖ τὰ καλλίτερα, στερεώτερα καὶ
εὐθηνότερα ὑποδήματα. ἐργασία ἀπαράμιλλος, κομψότης,
δέρματα Ῥωσικὰ καὶ Γαλλικὰ.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ἡρακλεως Στεργίου

Σμύρνη—ὁδὸς Χ' Στάμου πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ὁδὸν ἀρ.9.
Ἐν Σμύρνη

ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ἐν Σμύρνη (παλαιὰ Ψαράδικα)

Κουκουζοπούλου καὶ Ἀνεβιοῦ

Πλουσία συλλογὴ χρωμάτων ποικίλων τιμῶν καὶ ποιότητων
Βερνίκια ἐξοχα, βούρτσαι, ἰχθυόκολλα, ὑδροχρώματα κτλ.

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ ΓΚΡΑΤΣ

Ὀδυσσεὺς Καλλέργη.

ἐν Σμύρνη ἐπὶ τῆς Προκουμαίας.

Ζυθος Γκράτς Rougigam καθαρότης, πεσιποίησης, Μεζέδες
ἔξοχοι. Μαστίχα Χίου, τσίπουρο, καφρές κτλ.κτλ.

ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΕΙΟΝ Π. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ΥΙΟΙ

Ἐν Σμύρνη

Ἐργοστάσιον Σκνοτζίδικα, ὑπο-
κατάστημα Ἰσοῦρ-Τζαμισί

Λευκὸς Σάπων ἄγνός εἰς Μεγάλας ποσότητας.

ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἐμμανουὴλ Λεονταίνη

(ἐν Σμύρνη)

(Πλησίον Γαλλικοῦ Προξενείου)

Ἐν τῷ καταστήματι εὐρίσκονται τὰ ἐκλεκτότερα ποτά,
κονιάκ, οὔζο, μαστίχα Χίου, καθὼς καὶ Liqueur διαφό-
ρων εἰδῶν.

Μεγάλη παρακαταθήκη Σάπωνος καὶ Ἐλαίου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Ἐγχωρίων προϊόντων ἐν Σμύρνη (Γιεμιχτσίδικα)

Κωνσταντίνου Γαβριηλίδου

Ἄναλαμβάνει τὴν προμήθειαν παντὸς εἶδους ἐγχωρίων
προϊόντων καθὼς καὶ τὴν εἰσαγωγὴν αὐτῶν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Η «ΣΕΛΗΝΗ»

Ἰωάννης Σ. Εὐσταθόπουλος καὶ Σας

Ὁδὸς ἀγ. Γεωργίου πλαγίως Γιουβάνογλου χάνι
Μεταξωτὰ, Μάλλινα, Βαμβακερὰ, Καβότ, Δίμητα, Χασέ-
δες καὶ ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς ἀσπρικῆς.

Τιμαὶ ὄρισμέναι ὅπως πρωτοφανεῖς.

Ε. ΖΑΡΜΠΩΝΗΣ καὶ Μ. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Ὁδὸς Ἀραπιάν Τσάρς ἀριθ. 11 Σμύρνη

Λουκούμια κατασκευῆς Σύρου

Φιστικίου, Βανίλλιας, Ἀμυγδάλου, Σοκολάττς, Βανάνης,
Ροδοζαχάρου, Ἀμπερίου, Ἀνανᾶς, Κουκουναρίου Μαστίχης,
Μανδαρινίου, Τριανταφύλλου, Περγαμότου Ἄνθους, Κομφέτται
Κόνττιτα, Παστίλλια, Ροσόλ, διαφ. Μπισκότα καὶ ἄλλα εἶδη.
Ἐκτελέσει παραγγελιῶν διὰ τὸ Ἐξωτερικόν

ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ-ΑΡΓΥΡΑΜΟΙΒΕΙΟΝ

Καὶ παράρτημα Ὀθωμ. Ταχυδρομείου.

ΣΤΕΛ. ΤΣΙΜΠΔΑΙΟΥ

Ἐν Σμύρνη (Γιεμιχτσίδικα).

Πωλεῖ καπνὰ τῶν Ὀθ. Μονοπωλείων, ποῦρα Ἀβάνας, πίπες,
σπίρτα, σιγαρόχαρτα ἐκλεκτά.

Ἐνεργοῦνται ἀνταλλαγὰ νομισμάτων παντὸς ἔθνους.
Γραμματόσημα καὶ χαρτόσημα τῆς Ὀθ. Ἀυτοκρατορίας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΛΥΧΝΙΑΙ ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τοῦ μοναδικοῦ ἐν Σμύρνη τεχνίτου

κ. ΑΡΙΣΤ. Ν. ΒΛΟΥΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁδὸς Σαμάν Ις-Κελεσί

ΣΜΥΡΝΗ

Ἐφθασαν ὅπως πρωτοφανεῖς λάμπαι μηχανικῆς.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΘΕΟΔ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

(Ὁδὸς Γιαλάδικα παραπλεύρως Γιόλ. Μπεζεστένι)

Βούτυρα Ῥωσσίας, Ἀνατολῆς, Χαβιάρια ἔκτακτα, κη-
ρία, σάπωνες, ἔλαια. Εἰς τιμὰς λογικὰς.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΩΝ ΝΟΣΩΝ

ΤΟΥ ΛΑΡΥΓΓΟΣ, ὨΤΩΝ, ΡΙΝΟΣ

Ὁ ἰατρός ΕΜΜΑΝ. Α. ΚΥΤΑΡΙΟΛΟΣ

Ἐφηγητὴς τῆς Λαρυγγολογίας, Ὠτολογίας καὶ Ρινολο-
γίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ, εἰδικὸς ἐπὶ τετραετίαν
τὴν λαρυγγολογίαν, ὠτολογία καὶ ρινολογία σπουδάσας
εἰς τὰς διασημοτέρας κλινικὰς καὶ νοσοκομεῖα Παρισίων,
Βιέννης, Βερολίνου Βρυξελλῶν καὶ Λονδίνου, διευθύνων δὲ
καὶ τὴν ἐν Παρισίοις λαρυγγολογικὴν κλινικὴν ἐν τῷ Διεθνείῳ
νοσοκομείῳ Hôpital international (Pean Astier).